

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
22 У 7440/17
Дана 03.06.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Зорице Китановић, председника већа, Весне Даниловић и Елене Петровић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Деспотовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Града Београда, чији је законски заступник Градско правобранилаштво града Београда, поднетој против туженог Републичког геодетског завода, Булевар војводе Мишића број 39, ради поништаја решења 07-3 број 952-02-23-4734/2016 од 27.03.2017. године, уз учешће заинтересованих лица А.А. из ..., Улица ... број ..., Б.Б. из ..., Улица ... број ..., В.В. из ..., ... број ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Рајковић, адвокат из Београда, Улица Далматинска број 3а, и Г.Г. из ...-..., Улица ... број ..., у правној ствари провођења промене у катастарском оперативу, након одржане усмене јавне расправе дана 31.05.2022. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.06.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Републичког геодетског завода, 07-3 број 952-02-23-4734/2016 од 27.03.2017. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Републички геодетски завод да тужиоцу Граду Београду, надокнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

III ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованих лица А.А., Б.Б., В.В. и Г.Г., за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба Градског правобранилаштва града Београда, изјављена на решење Републичког геодетског завода - Службе за катастар непокретности Звездара, број 952-02-4-887/2015 од 25.07.2016. године, којим се према ставу 1. диспозитива дозвољава у листу непокретности број ... КО Миријево упис права својине у корист А.А., ..., ... са делом поседа 3889/15556, упис права својине у корист Б.Б., ..., ... са делом поседа 3889/1556, упис права својине у корист Д.Д., ..., ... са делом поседа 3889/15556, упис права својине у корист В.В., ..., ... са делом поседа 1944/15556, упис права својине у корист Г.Г., ..., ... са делом поседа 1945/15556, на непокретностима означеним у А листу непокретности и

то: кат.парцела ..., површина 3694 м², њива III класе; кат.парцела ..., површина 4991 м², њива III класе; кат.парцела ..., површина 2272 м², њива IV класе; кат.парцела ..., површина 3327 м², њива III класе; кат.парцела ..., површина 690 м², њива III класе; кат.парцела ..., површина 159 м², њива III класе; кат.парцела ..., површина 631 м², њива III класе, досадашњег носиоца права коришћења А.А., ..., ... са делом поседа 3889/15556, носиоца права коришћења Б.Б., ..., ... са делом поседа 3889/15556, носиоца права коришћења Д.Д., ..., ... са делом поседа 3889/15556, носиоца права коришћења В.В., ..., ... са делом поседа 1944/15556, носиоца права коришћења Г.Г., ..., ... са делом поседа 1945/15556. Према ставу 2. диспозитива упис у катастар непокретности из става 1. диспозитива првостепеног решења извршен је даном доношења тог решења, док је према ставу 3. у Г лист уписана забележба ради чињења видљивим да решење број 952-02-4-887/2015 од 25.07.2016. године није коначно. Према ставу 4. и 5. Републичка административна такса за захтев у укупном износу од 300,00 динара и такса за пружање услуга РГЗ-у укупном износу од 5.085,00 динара, уплаћене су од стране подносиоца захтева на жиро рачун Републике Србије и Службе за катастар непокретности Звездара ближе наведен у диспозитиву.

Против наведеног решења, законски заступник тужиоца је дана 11.05.2017. године поднео Управном суду тужбу којом оспорава наведено решење из свих законом прописаних разлога. Указао је да је диспозитив побијаног решења у супротности са разлозима наведеним у образложењу истог, те да је супротно одредби члана 8. Закона о општем управном поступку, тужени орган пропустио да на правилан и потпун начин размотри све наводе жалбе изјављене против решења првостепеног органа од 25.07.2016. године. Сматра да је поступајући орган неправилно применио материјално право, имајући у виду да је првостепеним решењем дозвољена конверзија права коришћења у право својине на основу фотокопије личне карте без других доказа, иако су предметне катастарске парцеле експроприсане правноснажним решењем о чему је и достављен доказ туженом органу. Имајући у виду наведено, предложио је да суд након спроведеног поступка донесе пресуду којом ће тужбу уважити и оспорено решење поништити. За састав тужбе тражио је износ од 16.500,00 динара.

Тужени орган је у одговору на тужбу истакао неоснованост тужбених навода, те је остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио суду да донесе пресуду којом ће тужбу одбити као неосновану.

Заинтересована лица Б.Б., А.А. и В.В., сви из ..., преко заједничког пуномоћника доставили су одговор на тужбу примљену суду 23.05.2022. године у којем су истакли да је тужба неоснована у целисти. Сматрају да је првостепено решење донето у потпуности у складу са одредбама члана 102. Закона о планирању и изградњи, да је неспорно утврђено да су они, сходно наведеном закону, уписани у лист непокретности број ... КО Мирјево, те земљишно-књижне улошке број ..., ..., ..., ... и ... КО Мирјево, и промене у њима иста лица којима је силом закона признато право конверзијом права коришћења у право власништва. Навели су и да су незаконити наводи тужиоца да су предметне парцеле изузете правноснажним решењима СО Звездара од 13.09.1985. године; 06.02.1986. године, 03.02.1986. године и од 06.02.1986. године у корист општине Звездара, и да су корисницима исплаћене надокнаде, те да су правноснажним решењем ГО Звездара број 463-721/09 од 15.08.2012. године поништена наведена решења о изузимању, те да именована лица нису вратила валоризовану накнаду, јер овакви наводи тужиоца нису предмет овог спора. Са изнетог, предложили су да Управни суд тужбу одбије у целисти као неосновану, тражећи за састав одговора на тужбу износ од 33.000,00 динара.

Заинтересовано лице Г.Г. је преко пуномоћника доставила одговор на тужбу, примљену у Управном суду дана 26.05.2022. године, у којем је истакла да је поступајући орган исправно донео решење којим је одбио жалбу и потврдио првостепено решење јер је увидом у збирку исправа, службе катастра, а по основу кога је извршен упис код надлежног катастра непокретности утврдио да је наведеним лицима фактички враћено предметно земљиште решењем општинске управе Градске општине Звездара – Одељења за имовинскоправне и стамбене послове, број: 463-721/09 од 15.08.2011. године. Сматра да су испуњени услови предвиђени Законом о планирању и изградњи за конверзију предметног земљишта без накнаде, те је катастар исправно поступио када је донео првостепено и другостепено решење. Са изнетог, предложила је да суд тужбу одбије и обавезе тужиоца на плаћање трошкова поступка.

Управни суд је дана 31.05.2022. године одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. и 38. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), у присуству законског заступника тужиоца, заинтересованих лица А.А., Б.Б., В.В. са заједничким пуномоћником адвокатом Милошем Рајковићем, Живана Стојаковића, пуномоћника заинтересованог лица Г.Г., а у одсуству уредно позваног туженог органа.

У усменој јавној расправи законски заступник тужиоца остао је код навода из тужбе и постављеном тужбеном захтеву, као и при свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења, те је предлажио да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати на поновни поступак. Трошкове поступка тражио је у износу од 16.500,00 динара на име састава тужбе и у износу од 18.000,00 динара на име приступа на одржаној расправи.

Пуномоћник заинтересованих лица А.А., Б.Б., В.В. остао је код навода из одговора на тужбу, као и свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења, те је предлажио да суд тужбу одбије. Трошкове поступка је тражио по адвокатској тарифи на име састав једног одговора на тужбу у износу од 33.000,00 динара као и за приступ на једној одржаној расправи у износу од 36.000,00 динара.

Пуномоћник заинтересованог лица Г.Г. је остао код навода из одговора на тужбу, као и свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења, те је предлажио да суд тужбу одбије. Трошкове поступка је тражио по адвокатској тарифи за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара и за приступ на једној одржаној расправи у износу од 18.000,00 динара.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је по оцени навода тужбе, одговора на тужбу, као и целокупних списа ове управне ствари нашао да је тужба основана.

Из стања у списима предмета произилази да је дана 07.12.2015. године, В.В. поднео захтев за упис права коришћења у право својине – конверзију на парцелама бр. ..., ..., ..., ..., ... и ... уписаних у ЛН ... КО Мирјево у корист свих уписаних корисника, уз који је приложио доказ о уплаћеној такси за услугу, доказ о уплаћеној републичкој административној такси, фотокопију личне карте В.В., пуномоћје за адвоката Јовицу Стојаковића, специјално пуномоћје у фотокопији и клаузулу о потврђивању исправе у фотокопији. Решавајући по наведеном захтеву, Служба за катастар непокретности Звездара донела је решење број: 952-02-4-887/2015 од 25.07.2016. године, на начин како је означено у ставу 1. образложења овог решења.

Поступајући по жалби тужиоца, тужени орган је утврдио да је првостепени орган правилно поступио када је донео ожалбено решење. По оцени туженог органа, правилно је поступио првостепени орган када је дозволио конверзију права коришћења у право својине у корист свих уписаних корисника на предметним непокретностима, а имајући у виду садржину одредбе члана 102. став 1. Закона о планирању и изградњи. Наиме, увидом у ЛН бр. ... КО Мирјево, земљишно-књижне улошке број: ..., ..., ..., ... и ... КО Мирјево, и промене у њима, утврђено је да је грађевинско земљиште у државној својини Републике Србије, на коме право коришћења имају физичка лица, за које је дозвољено да се право коришћења на грађевинском земљишту претвара у право својине без накнаде, од оснивања земљишне књиге било у својини физичких лица, а затим и да није стечено ради изградње у складу са раније важећим законима којима је уређено грађевинско земљиште до 13.05.2013. године или на основу одлуке надлежног органа, нити су право коришћења на њему имала друштвена предузећа и друга правна лица на које су се примењивале одредбе закона којима се уређује приватизација, стечајни извршни поступак, као и њихови правни следбеници, нити су уписани носиоци права коришћења лица чији је положај одређен законом којим се уређује спорт, као и удружења, друштвена предузећа, нити су то лица на која се примењују одредбе прописа Републике Србије и билатералних међународних уговора којима се уређује спровођење Анекса Г споразум о питањима сукцесије, из којих разлога се на та лица примењују одредбе става 1. и 3. 102. Закона о планирању и изградњи, обзиром да се не ради о категоријама лица обухваћеним ставом 9. наведене законске одредбе. По оцени туженог органа, с обзиром да је првостепени орган на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право, односно одредбе члана 102. Закона о планирању и изградњи, имајући у виду чињеницу да је првостепени орган утврдио основе стицања права коришћења уписаних носилаца права на предметној катастарској парцели, на који начин је искључио примену одредбе члана 102. став 9. Закона о планирању и изградњи, то је тужени орган донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења. Имајући у виду наведено, тужени орган је нашао да су неосновани жалбени наводи и да не представљају чињенице које су од утицаја на другачије решавање ове управне ствари. Жалбени навод да су предметне парцеле биле изузете правноснажним решењима СО Звездара број: 463-734, 463-737 и 463-733 од 13.09.1985. године, 463-19 од 06.02.1986. године; 463-18 од 03.02.1986. године, 463-17 од 06.02.1986. године, у корист општине Звездара, а за потребе правног претходника Дирекције ГСИЗ за комуналне делатности, грађевинско земљиште и путеве, ради изградње 7 етапе стамбеног насеља Мирјево, и да је за изузето земљиште и биљне културе ранијим корисницима Ђ.Ђ., Е.Е. и Ж.Ж. исплаћена накнада из средстава правног претходника, те да су на захтев њихових правних следбеника А.А., Б.Б., Д.Д., В.В. и Г.Г., правноснажним решењем општинске управе ГО Звездара, број: 463-721/09 од 15.08.2012. године, поништена напред наведена решења о изузимању, и да су сходно правилима о стицању без правног основа именовани били дужни да Дирекцији за грађевинско земљиште и изградњу Београда, ЈП, врате примљену накнаду у валоризованом износу, што исто нису учинили, је оценио као неоснован јер исти није предмет овог поступка. Поред наведеног, жалилац је све исправе доставио у простој, неовереној фотокопији те тужени орган није улазио у њихову садржину јер по својој форми не испуњавају законом прописане услове да би их узео у даље разматрање. Позивајући се на одредбу члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку, тужени орган је донео решење као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 213. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС” бр. 30/10) прописано је да против решења донетог у првом степену, странка има право на жалбу (став 1.), као и да

државни, односно јавни тужилац, јавни правобранилац и други државни органи, када су законом овлашћени, могу изјавити жалбу против решења којим је повређен закон у корист физичког или правног лица, а на штету јавног интереса (став 2.).

Законом о правобранилаштву ("Службени гласник РС", бр. 55/14) се уређује делокруг и положај правобранилаштва (члан 1.) и прописује да је правобранилаштво орган који обавља послове правне заштите имовинских права и интереса Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе (члан 2. став 1.).

Из увода оспореног решења произлази да је тужени орган решавао по жалби коју је изјавило Градско правобранилаштво града Београда, против решења Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Звездара, број 952-02-4-887/2015 од 25.07.2016. године, при чему је и диспозитивом оспореног решења орган одбио жалбу Градског правобранилаштва града Београда, изјављену на решење Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Звездара, број 952-02-4-887/2015 од 25.07.2016. године. Међутим, у списима предмета се налази поменуто решење првостепеног органа број 952-02-4-887/2015 од 25.07.2016. године и жалба Града Београда изјављена дана 09.08.2016. године против тог решења преко законског заступника Градског правобранилаштва града Београда.

Полазећи од цитираних законских одредаба и изложеног стања у списима предмета који се односе на изјављену жалбу поводом које је донето овде оспорено решење, Управни суд је нашао да је предметна жалба изјављена у име и за рачун Града Београда, а преко законског заступника Градског јавног правобранилаштва града Београда, док је оспореним решењем туженог органа одбијена као неоснована жалба Градског правобранилаштва града Београда на решење Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Звездара, број 952-02-4-887/2015 од 25.07.2016. године, као неоснована. Са наведеног, оспорено решење је донето уз повреду правила поступка, будући да не постоји идентитет странке која је жалбу изјавила односно каја се жалби придружила те правобранилаштва о чијој жалби је одлучено оспореним решењем.

Полазећи од наведеног, Управни суд је оценио да је оспорено решење донето уз повреду правила поступка прописаних одредбама Закона о општем управном поступку, према којима, на основу одлучних чињеница утврђених у поступку, орган надлежан за решавање доноси решење о управној ствари која је предмет поступка (члан 192. став 1.), при чему се диспозитивом решава о предмету поступка у целини и о свим захтевима странака о којима у току поступка није посебно решено (члан 198. став 1.). Са наведеног разлога је према оцени Управног суда тужени орган доносећи оспорено решење повредио и правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, којим је између осталог прописано да образложење решења садржи и кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и вратио предмет надлежном органу на поновно одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. истог закона, при чему је тужени орган дужан да донесе ново и на закону засновано решење, везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка изнетим у пресуди, сагласно одредби члана 69. став 2. наведеног закона.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чл. 153., 154. и 162. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013- одлука УС, 74/2013-одлука УС, 55/2014 87/2018 и 18/2020), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је тужиоцу који је успео у спору признао износ од 16.500, 00 динара на име састава тужбе и за заступање на одржаној расправи износ од 18.000,00 динара, по тарифном броју 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012, 99/20 и 37/21) и члану 10. Законом о правобранилаштву ("Службени гласник РС", бр. 55/14), те одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Имајући у виду донету одлуку и исход овог спора, суд је одбио захтев заинтересованих лица А.А., Б.Б., В.В. и Г.Г. за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу III диспозитива пресуде на основу чл. 67. и 74. Закона о управним споровима, а сходном применом чл. 151. и 153. Закона о парничном поступку.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 03.06.2022. године, 22 У 7440/17

Записничар
Јелена Деспотовић,с.р.

Председник већа - судија
Зорица Китановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈА